

Sada još nešto u pogledu motiva u stajalištu Vrhovnog privrednog suda, a s obzirom na Zakon o ugovorima o iskorištavanju pomorskih brodova iz 1959. Nezavisno od poznate činjenice da stroga načela odgovornosti za integritet putnika u djelovanju saobraćajnih poduzeća ne moraju biti /uslijed čega se i rješavaju u različitim izvorima/ istovjetna s onima koja vrijede za članove posada odnosno personel saobraćajnih sredstava, propisi spomenutoga Zakona iz 1959. ne mogu se odnositi na članove posada pomorskih brodova iz jednostavnog razloga što se kako naš Zakon tako i odnosna međunarodna Bruxelleska konvencija iz 1961, odnosno njen međunarodni Nacrt iz 1957, koji je bio uzorom našem Zakonu, tiče samo "putnika", - kako to jasno proizlazi iz odnosnih definicija toga izraza, sadržanih u samom Zakonu i u njegovome uzoru. To znači da nije održiva mogućnost pozivanja na pravne pretpostavke Zakona iz 1959.

Isto tako nije osnovano ni pozivanje na Konvenciju o sudaru iz 1910. stoga što ta Konvencija izričito određuje /čl.10/ da odredbe Konvencije ne diraju u odredbe koje proizlaze iz "prevoznih ugovora", a u spomenutoj Konvenciji iz 1961. izriječno je rešeno da je putnik samo ona osoba koja se prevozi brodom na osnovi "prevoznog ugovora". Na kraju, nije održivo, pa je čak i opasno po mogućim posljedicama, pozivanje na odredbu čl.12. Konvencije iz 1910, tj. da se u slučaju kad su sve zainteresirane osobe pripadnici jedne države imaju primijeniti odredbe nacionalnog prava, jer ni interni zakoni zemalja koje su ratificirale Konvenciju iz 1910. - kao uostalom i Nacrt našega Zakona o odnosnoj materiji - ne odstupaju od načela te Konvencije, i ne čine razlike između stranih i domaćih državljana.

V.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 26.II 1964.

Vijeće: Gabro Bađovinac, Ratko Zlodre, Tomislav Petretić

Željeznički prijevoz - Za naknadu štete kod prijevoza stvari željeznicom odgovorno je i ono željezničko transportno poduzeće koje je primaocu izdalo tovarni list

Primalac tuži željezničko transportno poduzeće koje mu je predalo tovarni list. U tužbi navodi da je roba prekasno isporučena. Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev navodeći da tuženik nema pasivne legitimacije, jer prema jugoslavenskom pravu iz ugovora o prijevozu stvari željeznicom odgovara samo ono poduzeće koje je

primilo robu na prijevoz i izdalo tovarni list, a protiv drugih željezničko - transportnih poduzeća da se taj zahtjev ne može podnijeti, te ona željeznica koja je nadoknadila štetu ima pravo regresa prema ostalim željeznicama.

Drugostepeni sud je ukinuo presudu prvostepenog suda i stvar vratio na ponovno raspravljanje.

Iz obrazloženja:

U smislu čl.95, t.5 Zakona o prijevozu željeznicom, za potraživanja koja proistječu iz ugovora o prijevozu odgovara željezničko transportno poduzeće koje je primilo pošiljku na prijevoz, ili ZTP koje prema ugovoru o prijevozu ima izvršiti prijevoz robe primaccu, ako je primaccu izdala tovarni list, bez obzira da li mu je izdala i robu. Obzirom na takav izričiti propis zakona tuženo željezničko poduzeće, na čijem se teritoriju nalazi uputna stanica koja je izdala tovarni list, pasivno je legitimirano na tužbu, pa je odbijanje tužbenog zahtjeva zbog pomanjkanja pasivne legitimacije na tuženi-kovoj strani neosnovano, u toliko prije što u toku spora tuženo željezničko transportno poduzeće nije ni utvrdilo da tužiteljevu predniku nije predalo tovarni list i pošiljku.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 8.VII 1964.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Ernest Vajić, Elza Grin

Prijevoz kamionom - Dužnost plaćanja vozarine - Vozarinu je dužan platiti pošiljalac i ako je u ugovoru navedeno da će je platiti primalac, ako je primalac odbio preuzimanje robe radi toga što pošiljalac nije izvršio svoju obvezu - Vozar nije dužan ispitivati da li su tovarnom listu priložene sve potrebne isprave

Vozar je prevezao kamionom iz Jugoslavije u Italiju određenu količinu stakla. Roba je morala biti predana u Magenti, ali je istovarena u Milanu kod primačeva špeditera. U tovarnom listu bilo je navedeno da će dio vozarine od jugoslavenske granice do Magente platiti primalac. Budući da je primalac odbio preuzimanje robe, nije htio ni platiti vozarinu. Vozar tuži pošiljaoca da mu plati neisplaćeni dio vozarine. Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev. Drugostepeni sud je na temelju tužiteljeve žalbe preinačio prvostepenu presudu i tuženika obvezao na plaćanje vozarine.

Razlozi drugostepenog suda jesu sljedeći: